

Magyar Szentek

Szent Adalbert (939 – 997)

Adalbert Csehországban, Libice várában, az előkelő Szlavnik családba született, s a Wojtech nevet kapta. 16 évesen a híres magdeburgi érseki iskola tanulója lett, Magdeburg érseke bérmálta őt és kapta az Adalbert nevet. Ő lett Prága második püspöke. Megpróbált változtatni a nép erkölcsi életén, de a kudarcok arra késztették, hogy elhagyja püspökségét, és Rómába menjen. XV. János pápa megértéssel fogadta és támogatta abban is, hogy kolostorba vonuljon és szerzetesként éljen.

A mainzi érsek sürgetésére 992-ben visszatért egyházmegyéjébe, de prágai püspökségének ez a második időszaka sem volt sokkal eredményesebb, mint az előző, ezért újra visszatért Rómába. A magyar nép ezekben az években kezdett a kereszténység felé fordulni. Adalbert misszionáriusként elment közéjük és Esztergomban megkeresztelte Géza fejedelmet és fiát, I. Istvánt. Ezután Lengyelországba utazott, ahol megkeresztelte a lengyeleket és elfoglalta az érseki széket Gnesenben. Hamarosan lemondott érseki posztjáról és Poroszországba indult hittérítőként. Az erőfeszítései eleinte sikerrel jártak, de a pogányokkal szembeni erőszakos fellépése irritált néhány orosz, akiknek kezdeményezésére pogány papok 997-ben megölték. Bátor Boleszláv, a lengyelek fejedelme, temette el Gnizeo-ban, Lengyelországban. 1039-ben a csehek kifosztották a katedrális, és Szent Adalbert ereklyéit magukkal vitték Prágába.

Adalbertet 999-ben avatták szenté.

Ünnepe a katolikus liturgiában április 23.

Később Adalbert lett a védőszentje Csehországnak, Lengyelországnak, Magyarországnak és Poroszországnak.